

стѣ и шестдѣсать и едно, и побѣгна Валдѣинз, а царство-то на Латини-те пріе край на востокъ, кое-то сѣ продолжава шестдѣсать години, и Михаилъ восточный царь влезе въ Константинополь, тогава Михаилъ поиска, да сѣ согласи съ Римскій папа за соединеніе-то на восточна-та и западна-та цѣрква, и папа склони на това, имѣючи намѣреніе да подчини подъ себе-си восточнѣ-тѣ цѣрквѣ; а Михаилъ желаше това соединеніе, за да уварди восточно-то царство; защо, понеже Каролъ царь Сицилійскій, и Алѣксій царь Францѣскій готкахѣ голѣмо войнство за Палестинѣ, противѣ Сарацы-те, убоасѣ, да не бы да подчинатъ Константинополь; а Валдѣинз, кой-то привѣгна въ Италіѣ, надѣваше да воспріеми пакъ Константинополь; така прочіе Михаилъ боѣшисѣ, поиска соединеніе-то на цѣркви-те, а папа знаючи страх-атъ мѣ, надѣваше, че ще пріеми сѣко согласіе; зато Михаилъ съ дрѣгы-те папы, сирѣчь съ Уркана д. и съ Климентъ д. дѣйствиѣва за това само съ дѣмы, съ Григоріѣмъ обаче г. и съ дѣла, защо той Григоріѣ много-способно го понѣди, да свѣрши томъ предметъ. Прочіе прати посланици въ Лукѣдѣнскій-атъ соборъ, кой-то сѣ опредѣли отъ папа, въ кой-то въ първо-то свѣбраніе паѣа Латини-те Латински, а Гѣрци-те Ёлленски символ-атъ на вѣра-та, съ преложеніе-то и отъ сына, и така посланици-те наѣчени отъ Михаила пріеѣха съ клятвѣ не само исповѣданіе-то на вѣра-та, но да чѣватъ сичкы-те, кои-то сѣ дападатъ на папа, и тѣмъ исповѣдаѣа, кѣто отъ